

[Dræbye]

skønt man jo er i den situation, at det ikke kan blive til strengere beslutninger om tidsfristerne, eftersom miljøbeskyttelsesloven klart fastslår en ankemulighed, for de pågældende virksomheder til miljøankenævnet.

Det samme gælder det, som hr. Camre sagde, og som vi også er enige med hr. Camre om, nemlig at der er behov for nogle strengere beslutninger, og det er vel også det, som hele den igangværende proces tager sigte på. Men det er uklart, hvordan hr. Camre mener ministeren skal gennemføre disse strengere beslutninger, så længe vi har en miljøbeskyttelseslov, som er så klart udformet, hvad ankemuligheder til miljøankenævnet angår, at det i sidste ende er miljøankenævnet, der træffer disse strengere beslutninger. Skal miljøankenævnet sættes ud af kraft? Er hr. Camres svar egentlig det, at miljøankenævnet skal nedlægges? For så er der jo behov for en lovændring, og så havde det været rart, om det var indgået i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

I fortsættelse af hr. Dræbys spørgsmål til socialdemokratiske ordførere, skal jeg tillade mig at spørge socialdemokratiet, om dette lovforslag er blevet anbefalet af socialdemokratiet i Ringkøbingkredsen. Jeg har lagt meget mærke til, hvordan socialdemokrater og fagforeningsfolk i Ringkøbing amt har ført sig frem i denne sag, og det forekommer mig, at der er en endda ret kraftig forskel på, hvordan socialdemokratiet fører sig frem her, og hvordan de lokale socialdemokrater fører sig frem. Jeg synes egentlig, at socialdemokrater og fagforeningsfolk i Ringkøbing amt har taget betydelig fornuftigere på denne sag, end man gør herinde. Men det er måske, fordi man ikke er så truet på arbejdspladserne, hvis man er folketingsmedlem valgt i København, som hvis man er socialdemokrat i Ringkøbing amt og gerne vil bevare virksomhedernes eksistens.

Jeg kunne også godt tænke mig at få at vide, hvilken hensigt socialdemokratiet egentlig har med at blive ved med at fokusere på dette her, for jeg tror da, at både miljøministeren, miljøstyrelsen og alle mulige andre har lagt mærke til, at der måske er nogle ting, der skal ses på i forbindelse med Che-

minova. Jeg tror også, de amtslige miljømyndigheder har lagt mærke til det. Jeg mener faktisk ikke, det kan gavne Danmark, at man bliver ved med at jagte rundt med denne sag i offentligheden. Hvorfor ikke lade det foregå stille og roligt og så lade de myndigheder, der har ansvaret for det, tage sig af det?

Det generer erhvervslivet, det generer turisterne, og det generer vores fiskeeksport, at man bliver ved med det. For når offentligheden taler om, at der er en så voldsom forurening, siger man i England, hvor man skal købe vores fisk: de er nok farlige derovre fra Danmark, for der siver jo gift ud derovrefra. Nede i Centraleuropa siger de, der skal til vestkysten som turister: nej, vi skal nok ikke tage derop, for der er en masse forurening deroppe. Den jyske vestkyst er et farligt sted at tage op til. Man jager simpelt hen arbejdspladser og eksportmuligheder væk. Det er det, man opnår herinde. Det er tegn på en fantastisk mistillids erklæring til miljømyndighederne både i amtet og herinde og til Kampmanns afdeling, når man bliver ved med at fokusere på den sag.

(Kort bemærkning).

Erik Holst (S):

Jeg kan oplyse hr. Askjær Jørgensen om, at socialdemokratiet ikke har for vane at sende lovforslag og lignende, som de selv har fremsat herinde, ud til godkendelse i de forskellige egne af landet.

Der var nu noget grotesk i det sidste indlæg, hvor hr. Askjær Jørgensen spørger, hvorfor vi bliver ved med at fokusere på dette. I Cheminovas egen beretning står der meget tydeligt, at de den 1. juli 1983 skal aflevere et forslag til afhjælpning af tingene, og hvorefter miljøstyrelsen skal vurdere, om det er tilstrækkeligt. Hver dag sker der en forurening, og hver dag er der fiskere og andre erhverv ude på havet, der udtaler utilfredshed med, at denne forurening ikke standses. Det er såmænd den enkle og simple grund til, at vi stadig væk fokuserer, som hr. Askjær Jørgensen siger, på dette problem.

Camre (S):

Miljøministeren spurgte, om socialdemokratiet ville ændre miljøloven, og ministeren gjorde opmærksom på, at miljøankenævnet